

AL MEU LLIBRE DE COMPTABILITAT B (tothom en té un, no us feu els despistats) hi tinc ordenadets discretament una colla d'amics a qui, de tant en tant, uns altres amics meus els donen coses.

Entengueu-me i no us torneu uns malpensats. Amics meus que reben regals sense importància com ara algun dinar d'estranguis o alguna samarreta regalada o algun paquetet de tabac o alguna nit d'hotel o similar. Res de sobres, eh? Tot legal.

Jo ho apunto perquè les coses s'han d'apuntar.

Obro el llibre de comptabilitat B, i escric el nom del meu amic o amiga

que rep el regal, el regal en si i quin dels meus altres amics li fa, li dona, li arregla el tema.

Els temes, a vegades, s'han d'arreglar. Una mica. Però com que no

Si mai algú ens critica per la nostra política de regals, ens farem els sords, mirarem cap a un altre costat i no en farem ni cas.

tothom ho entén, no ho apunto al llibre A, sinó al B, per allò de ser discrets, res més que per això.

Si algú es posa molt pesat sobre que el seu regal no era gaire bo o que fa molt que ningú no n'hi fa un, jo agafo

la llibreta i ho comprovo. És una llibreta d'ús intern. Ningú no n'ha de fer res.

Si algun dia algú agafés aquesta llibreta B es pensaria que els meus amics són uns mimats consentits i amb molt de morro que van rebent regals, així com així, així perquè sí d'altres amics meus. I sincerament, semblaria lleig, perquè s'ha de com amagar, això de que els amics, entre ells, es facin regalets.

Però en realitat, res de tot el que hi surt a la llibreta seria real o ho és. És a dir: ho és perquè sí, ens fem regals, però no ho és perquè són regals sense importància, regals entre amics.

Hem decidit que si mai algú ens cri-

tica per la nostra política de regals, ens farem els sords, mirarem cap a un altre costat i no en farem ni cas. Ni una paraula. Ningú no n'ha de fer res del que fem o no fem nosaltres i els nostres amics. Això és privat. Privadíssim. I, a més, per alguna cosa ho posem al llibre B, home... per favor... per guardar-ho en secret, perquè sigui una cosa nostra. Si ho voleu: una *cosanostra*, així, tot junt i en cursiva, que queda més maco...

En resum, que sí, que tinc un llibre de comptabilitat B. Com tothom. I que com tothom tinc amics. I que, com tothom, faig regals als meus amics.

Ja veus tu perquè ha de ser una cosa tan extraordinària, això.

CULTURA

Artistes per la independència

L'ANC de l'Ametlla del Vallès presenta a la Sala Carles Sindreu una exposició col·lectiva de creadors de la població vallesana. Una exposició amb una clara finalitat d'enriquir la consciència ciutadana favorable a la independència de Catalunya. No és cap secret que l'art és un dels exponents més clars de la necessitat de llibertat per a poder expressar-se. Les més de trenta pintures exposades palesen aquest esperit independent com una condició indispensable per bastir una estructura social creïble. Una gran varietat en els estils i temes corroboren la idea. No totes les pintures tenen per tema la independència però totes palesen en la seva gestació el seu esperit. Són poques les que porten directament un missatge independentista rubricant la independència dels pintors que els acompanyen. Aquesta mostra té el gran valor en el sentit col·lectiu de la individualitat. Varietat d'estils, varietat de

temes, varietat de tècniques i un gran respecte a l'art. No és cap secret que mitjançant aquesta mostra l'ANC de l'Ametlla a la vegada que vol arrelar la consciència ciutadana de llibertat necessita la col·laboració econòmica per tirar endavant les seves campanyes i l'afiliació de nous membres per enfortir la idea i l'acció. L'art és independent i una bona imatge d'un país també independent perquè la independència és garantia de creativitat.

RdV

Joan Sala Vila

los rípios de Francisco Barbachano

De vez en cuando recuerdo al buen perro, Calcetes, que ante la muerte del amo siete meses le aguardó tumbado en un escalón, por si un día aparecía como por gracia de Dios. Fue en Lugo que, el perro fiel, a su amo acompañó y en el hospital de Calde sin remedio falleció, mientras el perro aguardaba al amo que no volvió. La humanidad de los perros es un ejemplo tan vivo, que alguna vez he pensado entre rimas y entre rípios, que de haber nacido perro otro gallo le cantara, a más de un desaprensivo.

Recordando a Calcetes

La vida, contemplació de futur

Les obres teatrals, divergents en el gènere, sovint convergeixen en el missatge i en la manera de transmetre'l. Cyrano de Bergerac, d'Edmond Rostand i El Don de las Sirenas, de Pere Riera, distants en el temps i molt propers en la idea. Un drama romàntic i una comèdia d'actualitat comencen el diàleg amb el públic d'una manera lúdica, un xic esbojarrada, per centrar un argument d'amor turmentat circumstancialment i redimit per la presència real i possible de la

mort. La mort alliberadora de quimeres i equilibradora de voluntats. La personalitat d'un llibertí, intel·ligent escriptor i poeta lliurat a mil batalles que li donen certa prestància social, encimbellada per la seva innata capacitat creativa, descobreix el seu amor ajudant a un altre a conquerir-lo però una mort ocasional o tramposa li obre els ulls en el traspàs definitiu. Un joc d'amor posa en escena un jove dramaturg català amb el protagonisme d'un jove matrimoni argentí-

català, un amic català de la parella i una veïna neurastènica que esdevindrà fil desllorigador de la trama. Desamors per una banda i amors en trencament per l'altra donaran joc a un missatge de la vida que en una situació dramàtica davant la possibilitat propera de la mort esdevé més poderós el dubte sentimental d'una traïció per homosexualitat inexistent sense acceptar cap mena de diàleg. El pensament de la mort es presenta com un personatge jutge de la vida però que

la intransigència s'esforça desmuntar. Una mateixa temàtica en les dues obres, presentada amb estils diferents però en el rerefons una filosofisa sobre la vida i la mort. I en la valoració conceptual l'amor és el joc de la vida amb l'arbitratge de la mort. Una obra clàssica en el Teatre Auditori i l'altra aspirant a ser-ho en el Teatre Ponent, dos espectacles de qualitat amb nota alta.

TEATRE